



У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Євстіфєєва Микити Ігоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України у системному зв'язку із положеннями частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини першої статті 171¹ цього кодексу, частини другої статті 124, абзацу другого пункту 1 частини першої статті 150, частини першої статті 152 Конституції України, статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“

м. К и ї в
3 липня 2014 року
№ 73-у/2014

Справа № 2-63/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича – доповідача,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Євстіфєєва Микити Ігоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України у

системному зв'язку із положеннями частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини першої статті 171¹ цього кодексу, частини другої статті 124, абзацу другого пункту 1 частини першої статті 150, частини першої статті 152 Конституції України, статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 16 жовтня 1996 року № 422/96–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272).

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С.Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Євстіфеев М.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) у системному зв'язку із положеннями частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1 частини першої статті 171¹ Кодексу, частини другої статті 124, абзацу другого пункту 1 частини першої статті 150, частини першої статті 152 Конституції України, статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“ в аспекті таких питань:

– чи поширюється юрисдикція адміністративних судів на правовідносини, що виникають у зв'язку із здійсненням Верховною Радою України законодавчої функції;

– чи мають право адміністративні суди перевіряти додержання Верховною Радою України вимог Регламенту Верховної Ради України та інших законодавчих актів України під час здійснення нею законодавчої функції.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень автор клопотання обґрунтовує наявністю неоднакового їх застосування судами України, що може призвести, як він вважає, до порушення його конституційного права на судовий захист, гарантованого статтею 55 Конституції України.

До конституційного звернення долучено копії ухвал Вищого адміністративного суду України від 21 серпня 2013 року у справі, в якій Євстифеев М.І. був стороною, та у справах за участю інших осіб від 9 квітня 2013 року, від 26 квітня 2013 року, а також копії постанов цього суду від 11 квітня 2013 року, від 1 серпня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 25 червня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз долучених до конституційного звернення матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не довів неоднозначного застосування положень частини першої статті 17 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. Згідно з пунктом 2 частини першої статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Дослідивши конституційне звернення та додані до нього матеріали, Конституційний Суд України дійшов висновку, що Євстіфеев М.І. намагається отримати консультацію з питань практичного застосування положень частини першої статті 17 Кодексу при оскарженні дій, бездіяльності Верховної Ради України в частині дотримання нею вимог Регламенту Верховної Ради України, інших законодавчих актів під час здійснення законодавчої функції.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Євстіфеева Микити Ігоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України у системному зв'язку із положеннями частини другої статті 2, частини другої статті 4, пункту 1

частини першої статті 171¹ цього кодексу, частини другої статті 124, абзацу другого пункту 1 частини першої статті 150, частини першої статті 152 Конституції України, статті 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 16 жовтня 1996 року № 422/96–ВР на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ